

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 25 0 P 055915 23 Rev
Sarajevo, 04.06.2024. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija: Gorana Nezirovića, kao predsjednika vijeća, dr. sc. Senada Mulabdića i Sanje Jaramaz-Dedić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja „UniCredit Bank” d.d. Mostar, ul. K. Stepinca bb, kojeg zastupa punomoćnik Aldina Avdić, advokat iz Sarajeva, protiv tužene K. O. iz T., ul...., koju zastupa punomoćnik Dino Dabić, odvjetnik iz Orašja i tuženog I. O. iz T., ul...., kojeg zastupa Ivan Krištić, advokat iz Orašja, radi isplate duga v.p.s. 11.184,33 KM, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Kantonalnog suda u Odžaku, broj: 25 0 P 055915 23 Gž od 15.11.2023. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 04.06.2024. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Vanredna revizija se dopušta, pobijana presuda preinačava i obavezuje tuženi da tužitelju solidarno isplate dospjeli iznos dugovanja od ukupno 11.184,33 KM od čega dugovanje prema knjigovodstvenoj kartici po osnovu tekućeg računa br. 45366456620 na dan 29.11.2021. godine u iznosu od 244,35 KM i dugovanje prema knjigovodstvenoj kartici kredita broj ugovora o kreditu 2019_CLB... od 12.02.2019. godine u iznosu od 10.939,98 KM, svakog pojedinačnog duga sa zakonskim zateznom kamatom počev dana podnošenja tužbe pa do isplate, kao i da naknade troškove postupka u iznosu od 5.616,28 KM, sve u roku od 30 dana od prijema ove presude.

Odbijaju se zahtjevi tuženih za naknadu troškova za sastav odgovora na reviziju.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Orašju broj: 25 0 P 055915 22 P 2 od 08.08.2023. godine odlučeno je:

„ I. Odbija se kao neutemeljen tužbeni zahtjev tužitelja kojim je traženo da se obavezuje tuženi da tužitelju solidarno isplate dospjeli iznos dugovanja od ukupno 11.184,33 KM od čega dugovanje prema knjigovodstvenoj kartici po osnovu tekućeg računa br. 45366456620 na dan 29.11.2021. godine u iznosu od 244,35 KM i dugovanje prema knjigovodstvenoj kartici kredita broj ugovora o kreditu 2019_CLB... od 12.02.2019. godine u iznosu od 10.939,98 KM, svakog pojedinačnog duga sa zakonskim zateznom kamatom počev dana podnošenja tužbe pa do isplate, kao i da mu nadoknade troškove parničnog postupka u roku od 30 dana.

II. Obavezuje se tužitelj da na ime troškova parnice tuženoj K. O. iz T. i tuženiku I.O. iz T. isplati iznose od po 2.520,00 KM svakome, u roku od 30 dana.“

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Odžaku, broj: 25 0 P 055915 23 Gž od 15.11.2023. godine žalba tužitelja je odbijena kao neosnovana i prvostepena presuda potvrđena.

Odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava žalbe od 842,40 KM. Odbijen je zahtjev prvotuzžene za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu od 1000,00 KM.

Protiv drugostepene presude, reviziju je blagovremeno izjavio tužitelj, pozivom na odredbu člana 237. stav 4. ZPP, zbog pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se revizija dopusti, preinači pobijana presuda tako što će usvojiti žalbu tužitelja i udovoljiti tužbenom zahtjevu tužitelja.

Iz podneska revizije se može zaključiti da tužitelj postavlja pravno pitanje na kojoj je od stranaka teret dokazivanja činjenica kolika je vrijednost naslijeđene imovine.

Tuženi su u odgovoru na reviziju izložili razloge zbog kojih smatraju da reviziju tužitelja treba odbaciti kao nedopuštenu ili odbiti kao neosnovanu.

Vanredna revizija je dozvoljena i osnovana.

Ocjenom prihvaćenih dokaza koje su stranke izvele na glavnoj raspravi kod prvostepenog suda nižestepeni sudovi su utvrdili da je prednik tuženih M. O. po tekućem računu od 04.09.2001. godine i ugovoru o kreditu od 12.02.2019. godine ostao dužan tužitelju traženi iznos od 11.184,33 KM, da je prednik tuženih umro 29.11.2019. godine, da su kao zakonski nasljednici po pravosnažnom rješenju o nasljeđivanju broj UPP-224/2019 od 11.02.2020. godine sačinjenog od strane notara Ive Oršolića kao nasljednici proglašeni supruga ostavitelja A. O. i djeca K. O., J. O. i I. O. sa po 1/4, da je u odnosu na prvobitno tužene A. O. i J. O. donijeta presuda zbog propuštanja, da je prednik tuženih pristupio osiguranju kredita u slučaju smrti, da se tužitelj obraćao Croatia osiguranje d.d. sa zahtjevom za isplatu osigurane sume zbog smrti korisnika kredita M. O., da je zahtjev odbijen jer je korisnik kredita prije zaključenja ugovora imao niz hroničnih bolesti, da je prema nalazu vještaka medicinske struke uzrok smrti korisnika kredita ciroza jetre zbog hroničnog alkoholizma koja je postojala znatno prije zaključenja ugovora o kreditu, da su tuženi nasljednici korisnika kredita pasivno legitimisan i da nije osnovan prigovor zastarjelosti potraživanja.

Polazeći od ovakvog utvrđenog činjeničnog stanja u pobijanoj presudi koje veže i revizijski sud bez ovlaštenja da ga ispituje i mijenja (član 240. stav 2. ZPP), ovaj sud smatra da su nižestepeni sudovi pogrešnom primjenom materijalnog prava odbili tužbeni zahtjev tužitelja smatrajući da je na tužitelju bio teret dokazivanja da je vrijednost naslijeđene imovine jednaka ili veća od iznosa duga prednika tuženih i da nije dokazao vrijednost visine naslijeđene imovine tuženih. Nižestepeni sudovi su se pozvali na odluku Ustavnog suda BiH AP-156/20 od 08.09.2021. godine (tačka 37) da je teret dokazivanja vrijednosti naslijeđene imovine na tužitelju i obrazložili su da je navedena odluka Ustavnog suda BiH obavezujuća i da po tom pitanju Ustavni sud nije naknadno donio drugačiju odluku.

Osnovano se revizijom tužitelja ukazuje da je po pitanju preraspodjele pravila o teretu dokazivanja Vrhovni sud Federacije BiH naknadno zauzeo stav koji je drugačiji od onog u odluci Ustavnog suda Bosne i Hercegovine i da se odluka drugostepenog suda zasniva na shvatanju koje nije podudarno sa tim shvatanjem. Na sjednici Građanskog odjeljenja Vrhovnog suda FBiH dana 23.05.2022. godine zauzet je i usvojen pravni stav da je na tuženim nasljednicima teret dokazivanja činjenice kolika je visina vrijednosti naslijeđene imovine pozivom na odredbu člana 123. i 126. Zakona o parničnom postupku i član 143. Zakona o nasljeđivanju. Ovaj pravni stav je primijenjen u odluci ovog suda broj 58 0 P 160661 22 Rev od 23.05.2022. godine. Uzimajući u obzir pravni stav ovog suda po kome se postupa u predmetima iste vrste i da je teret dokazivanja činjenica kojima se spriječava nastanak prava na

tuženoj stranci, tuženi nisu predloženim i izvedenim dokazima dokazali da je vrijednost naslijeđene imovine manja od visine duga njihovog prednika, dok je tužitelj na osnovu nalaza vještaka ekonomske struke dokazao visinu tuženog zahtjeva, valjalo je vanrednu reviziju tužitelja usvojiti, pobijanu presudu preinačiti na osnovu odredbe člana 250. stav 1. ZPP i odlučit kao u izreci presude.

O troškovima postupak ovaj sud je odlučio primjenom odredbi člana 386. stav 1. ZPP. Tužitelju je dosuđeno za sastav tužbe 842,40 KM, nagrada za zastupanje na pripremnom ročištu 17.01.2023. godine u iznosu od 842,40 KM, zastupanje na glavnoj raspravni 02.06.2023. godine iznos od 842,40 KM, zastupanje na nastavku glavne rasprave 13.07.2023. godine iznos od 421,20 KM, putni troškovi prevoza na relaciji Sarajevo – Orašje i obrnuto za dane 17.01.2023. godine, u iznosu od 396,39 KM, putni troškovi prevoza na relaciji Sarajevo – Orašje i obrnuto dana 02.06.2023. godine u iznosu od 334,02 KM i putni troškovi prevoza na relaciji Sarajevo – Orašje i obrnuto dana 13.07.2023. godine u iznosu od 334,02 KM, troškovi ekonomskog i medicinskog vještačenja 100,00 KM, za sastav revizije 1.503,45 KM (1.285,00 KM x 17% = 218,45 KM ili ukupno 1.503,45 KM), tako da su tuženi u obavezu da tužitelju isplate troškove postupka u iznosu od 5.616,28 KM.

Ovaj sud je odbio zahtjev tuženih za naknadu troškova za sastav odgovora na reviziju jer ova parnična radnja nije bila potrebna radi vođenja parnice (član 387. stav 1. ZPP).

Predsjednik vijeća
Goran Nezirović, s.r.